RESLJEVA 12

GLASILO UČITELJIŠČNIKOV LJUBLJANA

4. LETNIK ŠT. 4

MALO SLOVO

Jože Medija

Za slovo ti bom kupil akvarij.
Ko bo leto doseglo svoj vrh v poletju,
boš zvečer ugasnila luč,
posedala ob akvariju
in gledala srebrne plavuti ribic v
mesečini;

videla boš počasno valovanje
malega morja za steklom,
/namesto skržatov ti bom prinesel murnov
v črne zavese nad tabo/
potem boš odprla okno
in pustila večeru, da te ljubkuje.
Zaspala boš
in mesečina te bo rahlo odela.
Takrat bom prišel s poznim večerom
skozi odprto okno
in te zadnjič poljubil.
Potem bom razbil akvarij
in malo morje bo s svojim vonjem
objelo tvoje in moje telo.
To bo najino zadnje slovo.

IMETJE

Jože Medija

V tvojih rokah je moja ljubezen.
Ne žalujem več za njo.
Morda navadil se bom kmalu
na vso vsakdanjost časa,
kot se navadi drevje,
ki kdo ga stalno obrezuje,
da raste vedno v isto smer.

V mojih rokah je delček
tvoje lepote.
Nekoč ti jo bom v čisto
navadnem pismu,
morda niti ne belem,
vrnil na tvoj naslov.

Potem bova samo še
čisto navadna prijatelja,
ki se le veselo pozdravita,
če srečata se kje na ulici.

Opomba uredništva:

Objavljamo pesmi Jožeta Medije in Radovana Palčiča, dijakov Trboveljske gimnazije, ki sta sodelovala na lanskem literarnem popoldnevu Učiteljišča.

NAJIN VEČER

Radovan Palčič

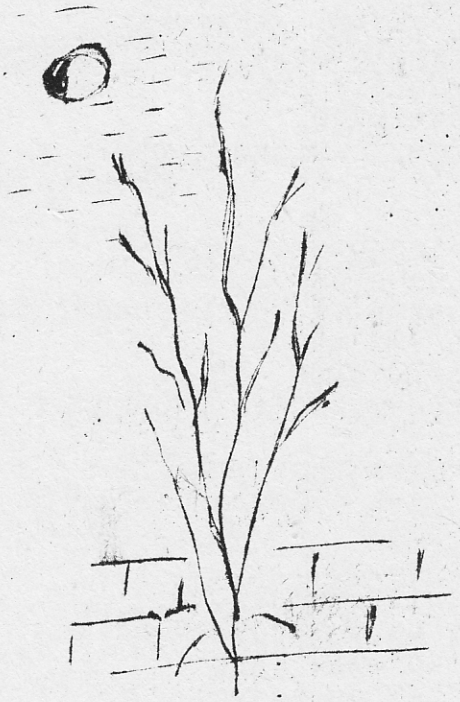

Zvečer
bo spet dahnil veter
med tvoje lase
jesenski hlad.

Spet boš prišla -
in za naročje cekinov
si bova kupila sreče,
o, Anđela.
Spet boš prišla
kot kraljica
po stopnicah kristalnih,
da razgrebeš samoto
moje jeseni.
Ko bo polnoč,
bodo v najin večer zasvetile
biserne kresnice;
plaho bom pristopil
in za lahko noč
poljubil tvoje belo lice.

SAMOTNI KRIK

/Spomin starega očeta/
Radovan Palčič

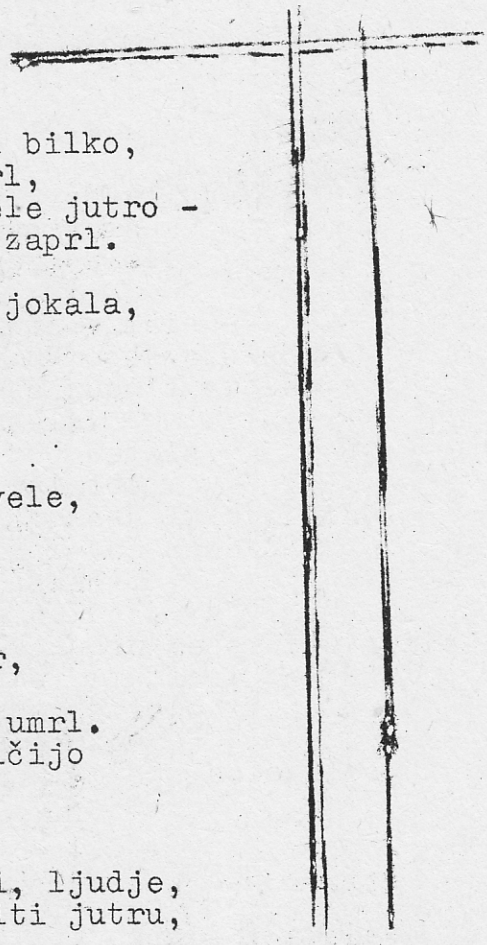

Kot bi veter zlomil bilko,
je včeraj nekdo umrl,
oči njegove so želele jutro -
in ob jutru je oči zaprl.
Jokal sem
in izba je z menoj jokala,
kriknil sem jutru,
naj me skrije,
da ne bom videl
steklenih oči -
o, kje so oči,
ki so še vceraj živele,
kje so oči,
ki so jutro želele.

Med prazne stene
prihajam vsak večer,
ne recite, ljudje,
da je včeraj nekdo umrl.
Stene moje izbe molčijo
in kot drobno dete
v dlani ihtijo.

Ne morem več jokati, ljudje,
ne morem več krikniti jutru,
obledel starec sem,
ki z izpitimi očmi
tava vsak večer v temo,
kje ste ljudje,
ki bi starcu podali roko ...

MOJI ROJAKI ...

Zagorska dolina je rudarski kraj
in Zagorjani so v veliki večini rudarji.
Rudarji pa že od nekdaj slavijo kot trdi in robati možje. Ni torej čudno, da se sliši včasih iz kakih ust: "Ja, ja, Trbovlje hudič nese, Zagorje pa že trese." Tudi Trbovlje je polno rudarskih revirjev, rudarjev in temnih rovov.

Pa ker že govorimo o mojih rojakih, Zagorjanih, pripovedujmo o njih - in o meni.

Ha, pravijo, da nas hudič trese! Strupeni jeziki, puhle glave - sram naj jih bo ! Kdo pa kuri iz naših premogov - samo mi, a - a - a!

Nočem se prav nič prilizovati, hočem le, da veste, kdo smo. Tudi kultura je na naši strani /to je pa čisto "zares". In nebotičnik in novo šolo gradimo že precej časa, da si vsak, resda vsak, lahko ogleda novo gradnjo.

Slabo bi bilo tudi za nas, če bi ne imeli precej športnih društev. Poudarek je na nogometu.

Zagorska dolina je rudarski kraj in Zagorjani so v veliki večini rudarji. Rudarji pa že od nekdaj slavijo kot trdi in robati možje. Seveda le na zunaj. Drugače pa so dobri kot kruh, kot dobri beli kruh.

OTO

Mi, Bohinjci sredi raja ...
pesem to prepevamo -
In Bohinjka, ljuba Minka
je "najzalša" deklica ...

Tako poje stara bohinjska pesem, ki nas spominja ljudi - kmetov, kateri so živeli in si ustvarili dom visoko pod Triglavom, v srčju prelepe Gorenjske.

Tam, kjer se Savica izliva v jezero in pod imenom Sava Bohinjka teče iz jezera, je nastala vas Studor. Prelepa vas je to. Vse strehe so lesene, mala zamrežena okna polno cvetja,- te vsega prevzamejo. In pred hišo sedi stari očanec s prelepo izrezljano gorjuško pipo in se ti prijazno smehlja. Bohinjci so znani kot živinorejci. Njihova živina se poleti pase v planinah, jeseni pa njen prihod v dolino izzveni v mogočnem tradicionalnem Kravjem balu, kjer ne manjka lepih planšaric v bogatih narodnih nošah in je vse skupaj čudovita paša o čem domačinov in tujcev. Tedaj tudi ne pozabijo pokazati svojega dobrega sira, ki slovi daleč po svetu. In po-tem zapojemo tisto znano:

...

"Po jezeru bliz' Triglava" ...
Toplota je pri srcu, ko iz zibajočega čolna opazuješ modro - zeleno jezersko vodo z obrisi mogočnih Triglavskih gora - Komne, Vogla, Škrbine,...

Nekoč - ko Bohinjci še niso imeli železnice in ko so poznali samo tako imenovane "furmane", ki so prevažali les in potrebne predmete iz večjih vasi, je bilo drugače. Bohinj je bil tedaj miren, brez hrupa civilizacije - bil je raj takratnim ljudem.

Danes, ko tu že sopiha stroj in dvigajo dimniki, je v Bohinju drugače. Kmet živi po svoje. Obdeluje polje, sin dela v tovarni in življenje teče svojo pot.

Tudi med NOB Bohinjci niso zatajili svoje dolžnosti. Bohinjska četa se je znala bojevati in se upreti fašistom. Tomaž Godec - junak in borec ni zaman daroval svojega življenja.

Bohinj se iz dneva v dan razvija in privablja v svojo lepo okolico tisoče in tisoče ljudi, da si ga ogledajo.

----- . ------

ANITA

IZ BRIGARISKE BELEŽNICE:

- Moj delež pri delu sodobne mladine -

Pogosto slišim-o starejše ljudi, ki pravijo: "Ja, ja, ta današnja mladina ..." Ton njihovega glasu nas obsoja. Takrat vedno želim povedati, da nismo taki, kot nekateri ljudje mislijo. Toda težko je začeti popolnoma tujemu človeku razlagati, kakšni smo v resnici.

Saj res, kakšni smo ? Živi, prepolni sonca in življenske sile, včasih celo objestni, a kadar je treba poprijeti zares, smo nezlomljivi. Zato imamo največji in najmočnejši dokaz - Cesto Bratstva in Enotnosti. Tisoči mladih ljudi so vanjo vložili svoj trud in ljubezen. Gradili smo to cesto, ki je združila toliko krajev in mladih ljudi. Rada se spominjam tistega meseca, ki sem ga preživela v Makedoniji.

Makedonija ... Polni pričakovanja izstopamo iz vlaka in oddidemo v naselje. Prvič zadoni iz naših grl ho - ruk, ki nas poslej spremlja vsak dan. Drugi dan gremo na traso. Pričaka nas razrita in razbeljena in nas preizkuša, če smo dovol močni, da jo ukrotimo.

Ritem dela je hiter in enakomeren. Kamioni peska, nasipi, mostovi - vse to je naše delo. Kopljemo, se potimo pod prevročim soncem, se zabavamo in pijemo vodo, klorirano seveda. Ravno klor nas draži, a druge pomoči ni, ni izbire. Šest ur mine hitro, le vročina je neznosna, medtem ko nalagaš samokolnice, jih voziš, koplješ ali planiraš, pogosto misliš na domače kopališče. Pri tem se nehote poraja misel: - Zakaj, le zakaj sem prišel dol, v to vročo Makedonnijo? Mogoče bi šlo tudi brez mene?" Toda že hip nato se oglasi v srcu nek skriven glas, ki te bodri, in pravi: "Nikakor ne bi šlo brez tebe, ti si nujno potreben. Saj nisi sam, ti si mladinec in prav mladina je danes najboljša." Z novo silo se zagrižeš v delo in s prezirom pogledaš v sonce, češ: "Kaj mi pa moreš, meni ki sem mlad!"

Dnevi beže, kmalu se že menimo o odhodu. Ko v nedeljo dobimo značke in izkaznice, odidemo na traso - sama. V duhu je vidim, kakšna je bila prvi dan: strašna, grozeča. Polna kamenja - in danes - lepa, gladka, asfaltirana, kratka in vabljiva.

Naša cesta! Dali smo ji del našega življenja. Zato je živa, živa kot mi. Povezuje nas v celoto, nas mladince iz vse Jugoslavije. Računam - 156 delovnih ur - toda kdo bi izmeril voljo, trpljenje in ljubezen, ki jo je vsak posameznik vložil vanjo, v Cesto Bratstva in enotnosti. Tega ne more nihče, niti mi sami ne.

Toda tudi ona nam je nekaj dala - zavest, da smo močni, da zmoremo z voljo vse, da le nismo taki kot misli tisti, ki še danes po tolikih uspehih maje z glavo in pravi;"Ja, ja, ta mladina ničesar prida ne bo iz nje!" Kaj res?

ODI

ZAPELI SO NAM . . .

Dijaki tretjih letnikov so se nam 31. maja predstavili s samostojno akademijo v počastitev "Dnevu Mladosti". Nastopil je dekliški zbor vseh treh razredov, nekoliko pomnožen orkester Orffovih inštrumentov, solisti in recitatorji. Nastopajoči dekliški zbor je den izmed šestih pevskih zborov, ki delujejo na šoli. Vanj so vključene vse dijakinje tretjih letnikov, ne glede na pevske sposobnosti. Zbor je v letošnjem šolskem letu nastopil trikrat na šolskih proslavah, izven šole pa v vojašnici Franca Rozmana in na akademiji Počitniške zveze v veliki dvorani Slovenske filharmonije.

Iz seminarja za zborovodje se nam je predstavilo kar trinajst kandidatov, ki so, razen treh dijakov, zrasli že neposredno iz našega zbora. Vsi so morali tekom šolskega leta skorepetirati po več pesmi, ki so bile na programu in se jih prav tako naučiti dirigirati. Vsi nastopajoči pianisti, razen spremljevalk, se uče igranja na klavir od začetka šolanja na učiteljišču. Njihove možnosti vežbanja so zelo ozke, a pozna se jim napredovanja v zborovski partituri, kar pa je v glavnem tudi namen klavirskega študija na učiteljišču. Toda po mnenju pianistov, ki igrajo klavir že več let so bile skladbe s to tehniko znanja pretežke, še neprimerne, in niso izvenele čustveno. /predvsem pianisti/.

Na šoli so violinisti napram pianistom v veliki manjšini, ker zahteva violina posebno dober posluh. Nastopajoča violinista igrata tudi v šolskem orkestru in svojega znanja v koncertu nista zatajila.

Spoznavanje Orffovih inštrumentov je po učnem načrtu za vsakega učiteljiščnika obvezno in kolektiv III.a se nam je predstavil celo s svojim orkestrom pod vod-

stvom tov. prof. ŠEGULE.

V govoru podpredsednice šolske skupnosti smo lahko spoznali koliko truda je bilo vloženega v delo, da so se nam lahko predstavili na samostojnem koncertu.
Če se ustavimo samo v skopem pri besedah Helene OBLAK: "Zavedamo se, da smo še daleč od koncertne višine prednašanja, vendar smo se po naših močeh iskreno trudili, da bi se ji vsaj nekoliko približali. V dveh letih študija, ki je še pred nami bomo svoje sposobnosti še izboljšali. Iz teh besed je razvidna njihova volja in dokazan uspeh, ki so ga imeli na zaključnem koncertu.

A. Š.

POGOVOR S SODELAVCI!

Za to številko našega Glasila smo dobili malo pesniških prispevkov, pa tudi ti so v glavnem bežno zapisani utrinki. Nizanje nekih misli in občuti še ni poezija. Pisec mora iskati, ne sme se zadovoljiti z vsem, kar mu pride na misel.

Človek čuti zadovoljstvo, da drugim nekaj pove, jim izpove svoje misli, želje, da oblikuje s svojimi besedami življenje in ljudi in to ljudem podaja. Toda to pisanje mora biti tako, da bo ljudi pritegnilo, da najdejo v tem pisanju tudi svoj svet in sebe.

Med prispevki za naš časopis - najdemo misli, ki so jih oblikovali že mnogi in jih tudi bolje oblikovali. Če so to, kar mi pišemo pisali že drugi, potem moramo te misli izraziti bolje, kot so jih ti - drugi, sicer je to pisanje nesmiselno, blebetanje v prazno in sodi samo še v naš oseben dnevnik.

Koliko je majhnih in velikih problemov, občuti, sreč in nesreč med nami. Zbirajmo te dragocenosti in jih skušajmo povedati drugim. In čutili bomo zadovoljstvo, da smo drugim nekaj povedali.

MATT -

Tvoja pesem - Dnevu - je preveč prozaičen zapis, ne more nas ogreti. Pesniški izraz je prešibek, da bi nosil čustveno vsebino, ki jo hošeč izraziti.

M.G. - Težko se je odločiti za katero od teh pesmi - tako zelo začetniške so in tako malo originalnosti je v njih. Mnogi dobri pesniki so že opisovali zimsko pokrajino, toda vsak je znal svojemu opisu dati nekaj posebno svojega. A tudi rima ti je bila v pesmi važnejša od vsebine.

V sodobni poeziji je prva vsebina in izraz /važen je tudi ritem/ rima pa je le lepotilo, ki pesem le olepša.

Tudi pesem - Zvonenje - prav malo pove. Zdi se, da ni doživeta, da si to občutje zapisala le iz želje, da napišeš pesem.

Pesem - Skrita misel - je nekoliko boljša, a zopet revna v izrazu in naivna. Išči izraz in piši to kar čutiš.

T. - Tvoje pesmi so precej boljše, a o branju teh pesmi se mi nehote porodi misel, da bi lahko napisala kaj boljšega. Metaforika v tvojih pesmih je obrabljena ali slaba. Pisanje nepolnih verzov je le moda in prazno posnemanje drugih pesnikov. Tak verz napiši samo takrat, kadar ti to narekuje vsebina.

S to številko zaključujemo Pogovore s sodelavci. Želimo, da bi tudi v prehodnjem šolskem letu ne zatajili in v čim večjem številu sodelovali v literarnem krožku.

Uredništvo

POSLAVLJAMO SE !

Končali smo z delom v šoli - v naši organizaciji. Hoteli smo da bi se vsi prizadevali za skupne uspehe, da bi si napravili organizacijo tako, kakršno si želimo. Smo in nismo uspeli. Ob slovesu se zahvaljujemo vsem, ki so nam požrtvovalno pomagali pri delu, petim letnikom pa uspešno delo na svojih delovnih mestih.

Dragi mladinci, želimo vam vsele počitnice!

Komite LMS na Učiteljišču

Letos odhaja na delovišča in brigade čez 80 naših dijakov. Vsem, ki so se odločili za to lepo dejanje želimo veliko delovnih uspehov in da bi se čili in zdravi vrnili v novo šolsko leto in prinesli s seboj veliko spominov in novega prijateljstva.

Uredništvo

POROČILA MLADINSKE ORGANIZACIJE LMS NA UČITELJIŠČU

/Izvlečki iz zapiska redne mladinske konference aktiva LMS Učiteljišče, ki je bila 18. maja 1962 v domu Maksa Perca v Ljubljani./

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se zbrali mladinci - dijaki Učiteljišča, da podamo svoja poročila o našem delu in izvolimo nov komite.
Konferenco je otvorila in pozdravila predsednika LMS Ana ZUPANČIČ in ji želela uspešno delo. V dnevnem redu, ki je obsegal poleg volitve delovnih organov, referat predsednika, poročila sekretarja in blagajnika so se živo prepletale diskusije vodij sekcij in krožkov, ki so nam prikazovali svoje delo tekom leta in načrte za bodoče šolsko leto. Na podlagi razrednih predlogov je komite LMS izdal kandidatno listo, ki je obsegala imena 23

dijakov. Izvoljeni so bili vsi. Na sestanku starega in novega odbora so izvolili naslednje dijake za:

Presednika: Miloša Maurija - III. c
sekretarja: Marjeto Vodenik - III. a
in blagajnika: Francko Ručigaj - III. b

Prehodno zastavico je letos prejela III. c.

SKLEPI KONFERENCE :

1/ Mladinske ure morajo postati debatne ure in ne predavanja. V borbi mnenj, v pestri izmenjavi najrazličnejših predlogov se bo dvignila kvalitetna rast mladine.

2/ V vseh sekcijah bomo delo vsebinsko izboljšali in povečali število članstva. Skrbeli bomo, da bodo člani posameznih sekcij in klubov obiskovali sestanke.

3/ Mladinska organizacija na Učiteljišču se naj poveže z Občinskim komitejem in osnovno organizacijo ZK na Učiteljišču, zato, da bo delo še boljše kot je bilo doslej.

4/ V kulturnem društvu bomo morali najprej vzgojiti kadre, nato pa bomo kulturno lahko izvrševali svoje naloge.

5/ Z dograditvijo šolskega igrišča se bo športna dejavnost na Učiteljišču še popestrila.

6/ Večjo skrb moramo posvetiti izobraževanju aktivistov.

7/ Boriti se moramo za boljši odnos do dela, do učenja.

8/ Večjo pažnjo moramo polagati na odgovornost vseh mladincev.

9/ Začeto delo bomo nadaljevali.

POROČILO ANE KUHNE, sekretarja LMS Učiteljišča v Ljubljani:

Zaključujemo uspešna in razgibano leto dela mladinske organizacije na naši šoli. Zdi se mi potrebno, da povemo nekaj stvari, ki so za našo organizacijo bistvene. Na naši šoli je letos delovalo preko 2o krožkov in sekcij. Tako mladinske ure, dva marksistična krožka, klub OZK šole za življenje, filmski klub, počitniška zveza, planinska zveza, lutkarski krožek, dramski krožek, odbojkarski, košarkaški in foto krožek.
Toliko sekcij pomeni da bi prav vsak dijak Učiteljišča deloval lahko vsaj v dni, toda veliko jih aktivno deluje celo v večih, še je pa tudi takih, ki so popolnoma pasivni. Ti so se proti koncu leta vključili v šolo za življenje. Na splošno velja, da je obremenjenost na šoli prevelika. Lotili smo se tako vsestranskega dela zato, da bi prav vsak našel svoje zanimanje v eni izmed dejavnosti. Tako dela nismo mogli dovolj poglobiti in doseči zaželjenega uspeha. Drugo leto bo na šoli manj krožkov in več poglabljanja.

V drugem polletju smo uvedli mladinske ure kot osnovna oblika idejno-vzgojnega dela na šoli. S tem so mladinski sestanki dobili informativni značaj. Na njih člani komiteja poročajo o delu mladinske organizacije in se seznanjajo s športnimi, kulturnimi novicami ter s političnimi problemi.

Povezava mladinske organizacije z drugimi dejavnostmi tako s SŠ, kot ZK je nujna in potrebna prav tako povezava z Občinskim komitejem. Na sestanku mladinskega komiteja so dvakrat prišli zastopniki iz občinskega komiteja. Ti so nam pomagali pri reševanju nekaterih problemov. ZK in pa mladinska organizacija pa sta vsekakor potrebni močnejše in boljše povezave. V zvezi z mladinskimi sestanki naj omenim še Priročnik za mlade aktiviste. Razredi bi ga lahko vsekakor bolje izkoristili. Žal so bili redki. Če se dotaknemo našega dela na splošno skoraj z vsemi dejavnostmi smo dobro opravili svojo dolžnost. Najboljši uspeh sta dosegla

vse priznanje pa zasluži oktet, ki se letos poslavlja. V diskusijah se bomo seznanili s problemom kulturnega društva, ki je bilo letos le na papirju. Tudi filemski klub je vse prej kot filemsko vzgajal. Leto je bilo v Sloveniji kar dvoje posvetovanj Učiteljišč, in sicer Jugoslovanskih v Mariboru aprila letos, Slovenskih pa maja v Novem mestu. Namen posvetovanja v Mariboru je bil izmenjava izkušen o delu LMS o uveljavljanju mladinskih ur in reformi Učiteljišč. Na tem posvetovanju so bili trije zastopniki iz naše šole. Namen posvetovanja Slovenskih Učiteljišč pa je bila reforma Učiteljišča. Sklenili smo, da bo zaenkrat ostalo pri sedanji obliki, ker za reformirano šolo še ni pravih pogojev.

ANA KOHNE

Nekaj misli o vzgajanju Učiteljskega kadra v novih pogojih in o problemih mladinske organizacije

/Izvlečki iz govora tov. Ane ZUPANČIČ, predsednice LMS na Učiteljišču/.

Delali smo v letu, v katerem smo veliko važnosti polagali na problem reformiranja Učiteljišča. Ne more nam biti vseeno in nam tudi ni, kakšen nivo splošne, strokovne in ideološke izobrazbe ima učitelj ko dobi diplomo. Zavedati se moramo da nujno pride z reformo osnovne šole tudi do spreminja sistema vzgajanja Učiteljskega kadra, kajti od usposobljenosti učiteljev je odvisno kvalitetno delo osnovne šole kot celote. Učitelj v nižjih razredih bi moral poznati problematiko v višjih razredih in obratno, ter biti zainteresiran za celoten pouk, življenje in delo v šoli. Tak širok strokovni profil učitelja, bi odgovarjal notranji enotnosti učnega procesa, ki bi bil garancija za celovitost osnovne šole, kot vzgojnega zavoda.

Zato je treba učiteljem omogočiti enotno pedagoško in psihološko izobrazbo, da bi se izenačili njihovi pogledi na delo in vlogo osnovne šole. Naši odnosi, težnje interesi in cilji osemletke narekujejo potrebo po učiteljih z višjo izobrazbo.

Potem se je ustavila na rezultatih v drugih državah splošni izobrazbi učitelja in kvaliteti študija. O problemih sedanjih učiteljišč, njihovih reform - učnem programu ki bi v celoti odgovarjal potrebam izobraževanja učiteljiščnika. Iz vsega tega sledi, da je reforma Učiteljišča nujnost, ki teži k višji izobrazbi. Ali naj to dosežemo z ustanovitvijo štiriletne učiteljske gimnazije, kjer bi dobili splošno izobrazbo in z ustanovitvijo dvoletne pedagoške akademije, kjer bi dobili solidno pedagoško izobrazbo, ali naj to dosežemo na kakšen drugi način, to je stvar obsežnih diskusij. Bila je mnenja, da so vse stvari, ki so jih razpravljali na zveznem posvetovanju učiteljišč, tako bistvene, da jih mora poznati vsak mladinec našega zavoda, in tudi sam težiti v napredno smer. Povdarila je da se mora mladina zavedati dejstva, da so vzgoja - izobraževanje in strokovno usposabljanje mladih ljudi že zdavnaj preraslo okvire šolskega sistema in je postalo primerno področje delo vseh družbenih faktorjev: tudi delo naše mladinske organizacije. Odnos dijakov do šole,do učenja, do izpopolnjevanja obveznosti do šole se mora spremeniti. Razumeti morajo da je poglavitna naloga učenje in to naj marsikdaj tudi velja za aktiviste, ki pozabljajo na svojo osnovno nalogo. Potem se je ustavila v svojem nadaljnem izvajanju pri bistvenih problemih s katerimi sta se srečavala pri delu. In pokazalo se je, da je bila naša dejavnost premnožična, preveč razdrobljena in posledica tega so negativnosti pri delu. Posebno je povdarila neresnost dijakov do sekcij in krožkov, ki so se vanje vpisali in jih niso obiskovali.

Zaključila je:

S tem nisem imela namena pokazati, da naša organizacija v tem letu ni delala, da ni med nami veliko mladincev, ki se svojih dolžnosti zavedajo in se marsikdaj spra-

s kakšno pravico čaka v ozadju tista peščica ljudi, ki se za nič ne zanima, jim udejstvovanje ni bilo omogočeno? Trdim nasprotno! Vsem mladincem in mladinkam, ki so kakorkoli prispevali k našemu delu - svoj prosti čas in s tem izgrajevali sebe, vsem tem se v imenu mladinskega komiteja zahvaljujem in želim da bi naši organizaciji ki je zbirališče mladih, tudi drugo leto pomagali in v njej sodelovali. Vključite se tudi tisti, ki doslej niste imeli prilike, ali pa ste podzavestno ostali ob strani. S skupnimi močmi bomo dosegli lepše uspehe.

Zahvaljujem se v imenu mladincev tudi tov. ravnateljici in tovarišem profesorjem, ki so vedno razumeli naše težave in nam priskočili na pomoč. V bodoče si pa želimo še tesnejše povezava in sodelovanja."

Ob koncu je želeta konferenci uspešno delo, novemu komiteju pa obilo uspehov.

A. ŠOLAR

Poročilo o delu brodarskega krožka

V začetku letošnjega šolskega leta smo na pobudo tov. prof. KREUZERJA ustanovili brodarski krožek. V njem sodeluje okrog 17 dijakov iz II. in III. letnika iz našega zavoda. Ker pa mnogi sploh ne vedo, da ta krožek obstoja vam bom opisal naše delo.

V začetku je bil naš delovni dan petek, vendar smo ga pozneje prestavili na četrtek. Imamo že nekaj modelov. Rezultat dela se bo pa pokazal na bližnjem tekmovanju. Upam da bomo na teh tekmovanjih uspeli in tako še bolj popularizirali ta šport na Učiteljišču. Dijaki iz III. letnika obiskujejo ta krožek še kar redno, medtem, ko se dijaki iz II. letnika ne morejo pohvaliti. Ker porabimo za naše delo veliko časa, hodijo najpožrtvovalnejši člani našega krožka v delavnico tudi v času, ko nimajo pouka in izdelujejo svoje modele.

Mislim da bomo s takim delom in res požrtvovalno pomočjo tov. KREUZERJA dosegli lepe uspehe, saj to je tudi osnoven namen našega krožka, namreč z uspehi pridobiti v naše vrste nove člane, zlasti prve letnike, ki se bodo navdušili za to lepo zvrst tehničnega športa.

VINKO MIHELIČ

Napisano v maju 1962.

Izdaja mladinska organizacija Učiteljišča v Ljubljani,
Resljeva 12.
Urejuje uredniški odbor.

Resljeva 12 - IV. štev.- IV. letnik

Izdano v juniju 1962 ----------